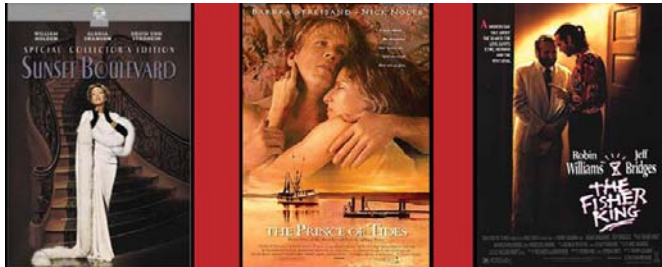

safeyi psikolojik olarak uzaklaştırır. Bu da bu ikilinin biraraya gelme amacı olan iyileşmeyi geciktirici bir faktördür. Peki bu durumda ne yapmak gerekir?

Psikolojik bozukluklarla ilgili konuları ele alan sinemanın yardım arayanla yardımcı sağlayan arasında bir arabulucu vasıtası haline gelmesi ve bu arabuluculukla durumu kendi amaçları doğrultusunda çarpıtması sinemanın bir hatası olarak yorumlanabilir. Bu yorum hatalı bir şekilde sansür mekanizmasını da gündeme getirecektir. Bu bozuk yollara girmektense bilimin yapması gereken, araya arabulucu faktörünün girmesine engel olabilecek gerçek bilgiyi ilk elden topluma taşımak ve bireyleri bilinçlendirmek olacaktır. Toplumda psikolojik bozukluklarla ilgili kavramlar hakkında gerçekçi bir bilinç doğunca sinemanın etkisi de olması gereken yerde, sadece hayal dünyasında egemen olacaktır.

Psikoloji ve psikiyatri bilimlerinin kullandığı teknik terimlerin, bilimsel çalışmaların yazım kurallarının ve yayımlandıkları yerlerin toplumla bilim arasında ayıran faktörler olduğunu ve sinemanın da bu boşluğu doldurur haline geldiğine dikkat çekmek gerekir. Problemi bu şekilde ifade ettiğimizde, popüler bilim vasıtalarının toplumla iletişimde çok önemli bir rol oynayabilecekleri sonucuna da gelmiş oluyoruz. Popüler bilim yayınları halkın erişimine, hem fiziki anlamda, hem de psikolojik anlamda daha yakın vasıtalar. Her kitapçıda bulunabilir, yazıları da bilimsel dergilerdeki yazılara göre çok daha rahat takip edilebilirler. *Güncel Psikoloji ve Psikiyatri* Dergisinin ülkemizde de yayımlanıyor olması psikolojik sağlık alanında çalışan uzmanlar için oldukça umut verici bir kaynaktır. Bu kaynağın yanında daha önce bahsettiğim Gabbard ve Gabbard kardeşlerin 400'den fazla filmi inceledikleri *Psikiyatri ve Sinema* kitabının dilimize çevrilmiş olması da önemlidir. İngilizce literatüre baktığımızda bu konuda yapılan araştırma ve yazılan kitap konusunda diğer alanlara göre bir seyreklik olması dikkat çekicidir. Var olan kitapların daha kapsamlı olabilmek amacı ile mümkün olduğunca çok filmi esere dahil etme kaygısı film analizlerinde daha yüzeysel olmayı ve teknik dil kullanma zorunluluğunu da beraberinde getirmektedir. Bu kaygıdan daha uzak bir şekilde bu yıl Türkçe literatüre kazandırılan *Psinema 1: Sinemada Psikolojik Bozukluklar ve Sinematerapi* kitabında ise genel literatürden farklı olarak bir kitapta sadece 7 temel film ve sinematerapi konuları daha geniş bir şekilde ele alınabilmektedir. Kitabın yazarları aynı zamanda www.psinema.org adresinde herkesin erişimine açık Türkçe site ve forum ortamını işletmektedir. Forum ortamında yeni yazılacak kitaplar ve yapılabilecek faaliyetler hakkında tartışmalar ve

bilgi paylaşımı gerçekleşmektedir. Bunların haricinde 14-15 Mayıs tarihlerinde Ankara'da gerçekleştirilecek olan Işık Savaşır Klinik Psikoloji Sempozyumu III'te (www.klinikpsikoloji.net) Sinemada Değişim Modelleri konusu altında Doç. Dr. Doğan Kökdemir Sanal Karakterlerde Değişim Modelleri: Shrek Hulk'a Karşı, Dr. Sait Uluç Korkunun Değişen Yüzü, Dr. Zeynep Tüzün Çocuk ve Ergen Karakterlerde Değişim Sağlayan Modeller ve Doç Dr. Faruk Gençöz (Panel Yöneticisi) PSİnema: Sinemada Psikoloji, Psikiyatri ve Sinematerapi konularında bir panel düzenleyeceklerdir.

Kaynaklar

- Domino, G. (1983). Impact of the film, "One flew over the cuckoo's nest," on the attitudes towards mental illness. Psychological reports, 53, 179-182.
- Gabbard, G. O. (2001). Psychotherapy in Hollywood cinema. Australasian Psychiatry, 9 (4), 365-369.
- Gabbard, G.O., Gabbard K. (2001) Psikiyatri ve sinema (Çeviren Yusuf Eradam, Hasan Satılmışoğlu). Okuyanlar Yayınları
- Gençöz, F. (2007). Psinema 1: Sinemada psikolojik bozukluklar ve sinematerapi. Hekimler Yayın Birliği.
- Gharaibeh, N., M. (2005). The psychiatrist's image in commercially available American movies. Acta Psychiatrica Scandinavica, 111 (4), 316
- Woff, I., Toumbourou, J., Herlihy, E., & Hamilton, M. (1996). Service providers' perceptions of substance use self-help groups. Substance Use & Misuse, 31(10), 1241-1258.

